

Sygn. akt I C 540/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR P. F.

Protokolant: st. sekr. sąd. Balbina Pęciak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 marca 2016 roku w B.

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w B.

przeciwko J. J.

o zapłatę 139,80 złotych

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 540/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 2 lipca 2015 r. pełnomocnik powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. J. kwoty 139,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 marca 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, że kwota dochodzona pozwem wynika z braku zapłaty przez pozwanego opłat za usługi oferowane pozwanemu przez powoda.

Od wydanego w dniu 19 sierpnia 2015 r. przez Sąd Rejonowy w Belchatowie nakazu zapłaty skutecznie wniósł sprzeciw pozwany podnosząc, że umowa została wypowiedziana z ważnych powodów z dniem 28 lutego 2013 r. i od tej daty pozwany nie korzystał z usług powoda. Wskazał, że należności za świadczone mu usługi w zakresie usług internetowych zostały wcześniej uregulowane.

W piśmie z dnia 18 listopada 2015 r. pełnomocnik powoda wskazał, że dochodzona pozwem kwota obejmuje karę umowną z tytułu rozwiązania umowy na wniosek abonenta z niedotrzymaniem pełnego okresu wypowiedzenia umowy nr (...).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 listopada 2009 r. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. zawarł z pozwanym J. J. umowę o zapewnienie możliwości korzystania z pakietu usług multimedialnych umowa internetowa nr (...). Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Umowa została zawarta w ramach promocji „Stała niska cena Internet T. 3 Mb/s”. Skorzystanie z promocji wiązało się z jednoczesnym zobowiązaniem korzystania z usług powoda przez okres 36 miesięcy płatnego korzystania. Wysokość miesięcznego abonamentu ustalono w umowie na kwotę 59,99 zł.

Umowa przewidywała możliwość jej wypowiedzenia przez obie strony na piśmie z trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca (§9 pkt 3 umowy).

W przypadku rezygnacji przez abonenta (rozwiązania lub zawieszenia umowy ze skutkiem od miesiąca następnego) z korzystania z zamówionych usług przed upływem okresu, na który usługi zostały zamówione zgodnie z umową, załącznikiem lub wnioskiem wiązało się z zapłatą przez abonenta kary umownej o równowartości ulgi przyznanej abonentowi w ramach zawartej umowy pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania na podstawie noty obciążeniowej wystawionej przez Operatora (§9 ust. 3 zw. z §7 ust. 2 umowy).

Integralną częścią umowy stanowiły Regulamin Korzystania z Pakietu Usług (...), Warunki Właściwego Użytkowania Usług (...) oraz Cennik Usług (...).

(dowód: kopia umowy Nr (...) – k. 6; regulamin promocji – k. 7; zeznania pozwanego J. J. – k. 62)

Pozwany nie mógł negocjować treści wzorca umownego, jakim posługiwał się operator.

(dowód: zeznania pozwanego J. J. – k. 62)

W dniu 10 listopada 2009 r. powód uzyskał dostęp do Internetu w ramach zawartej umowy w lokalu położonym na os. (...). W tym celu zostało wykonane jedynie przyłącze do sieci internetowej.

(dowód: kopia protokołu odbioru – k. 7 odw.; zeznania pozwanego J. J. – k. 62)

Pismem z dnia 31 stycznia 2013 r. pozwany złożył w siedzibie powoda wniosek o rozwiązanie umowy o zapewnienie możliwości korzystania z pakietu usług multimedialnych umowa internetowa ze skutkiem na konie miesiąca z dniem 28 lutego 2013 r. pod adresem os. (...) w B.. Pozwany wskazywał, że nie może korzystać z usług powoda, albowiem nie zamieszkuje w tym lokalu od czerwca 2011 r. a najemca lokalu nie wyraził woli kontynuowania tej umowy i zawarł umowę z innym operatorem.

(dowód: kopia wypowiedzenia umowy – k. 8; zeznania pozwanego J. J. – k. 62)

Po rezygnacji z usługi powód przestał przysyłać sygnał do lokalu wskazanego przez pozwanego w umowie.

(dowód: zeznania pozwanego J. J. – k. 62)

Pismem z dnia 6 lutego 2013 r. powód wskazał, że zgodnie z Regulaminem Korzystania z Pakietu Usług (...) §16 pkt 6 w przypadku niedotrzymania przez Abonenta warunków umowy z zachowaniem okresu jej wypowiedzenia Abonent zapłaci karę umowną o równowartości sumy opłat abonamentowych za pełny okres wypowiedzenia pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia złożenia pisemnego wniosku na rozwiązanie umowy do dnia jej rozwiązania na podstawie noty obciążeniowej wystawionej przez operatora, co w przypadku pozwanego stanowi wielkość na poziomie 139,80 zł.

(dowód: pismo powoda – k. 9; Regulamin Korzystania z Pakietu Usług (...) – k. 52-58)

Dnia 6 lutego 2013 r. powód wystawił notę obciążeniową nr (...) i obciążył pozwanego kwotą kary umownej w łącznej wysokości 139,80 zł wynikającą z tytułu niedotrzymania pełnego okresu wypowiedzenia umowy o zapewnienie możliwości korzystania z pakietu usług multimedialnych umowa internetowa nr (...) (§16 ust 6 Regulaminu).

(dowód: kopia noty obciążeniowej – k. 10)

Pismem z dnia 14 lutego 2013 r. pozwany zwrócił powodowi notę księgową wskazując, że wypowiedzenie umowy nastąpiło z ważnych powodów.

(dowód: pismo pozwanego – k. 11)

W piśmie z dnia 22 lutego 2013 r. powód ponownie wskazał pozwanemu, że rozwiązanie umowy nastąpiło z niezachowaniem umownego terminu wypowiedzenia i że umowa ich łącząca została rozwiązana na wniosek abonenta z dniem 28 lutego 2013 r..

(dowód: pismo powoda – k. 12)

Pismami z dnia 8 kwietnia 2014 r. oraz z dnia 13 maja 2015 r. powód wezwał pozwanego do uiszczenia należności w wysokości 139,80 zł z tytułu kary umownej.

(dowód: wezwania do zapłaty wraz z dowodem doręczenia – k. 13-15, k. 16-17)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jako nieudowodnione podlegało oddaleniu.

Powodowa spółka wskazała, iż roszczenie o zapłatę kwoty 139,80 zł dotyczy kary umownej związanej z niedotrzymaniem pełnego okresu wypowiedzenia umowy o zapewnienie możliwości korzystania z pakietu usług multimedialnych umowa internetowa nr (...) przewidzianej w §16 ust. 6 Regulaminu Korzystania z Pakietu Usług (...).

Do umowy zawartej przez strony zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (tekst jednolity: Dz.U. z 2014 r. Nr 243 ze zm.). Zgodnie z wskazaną ustawą świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (art. 56 ust. 1). Ustawa określa szczegółowe zasady dotyczące treści umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a także wprowadza ustawowe ograniczenia co do treści tej umowy.

Zgodnie bowiem z art. 57 ust. 5 ustawy warunki umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do sieci, nie mogą uniemożliwiać lub utrudniać abonentowi korzystania z prawa do zmiany dostawcy usług świadczącego publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne. W tym kontekście Sąd dokonał oceny zapisu §9 ust. 3 oraz przewidzianej za jego naruszenie sankcji w §16 pkt 6 Regulaminu Korzystania z Pakietu Usług (...) (który stosownie do §9 pkt 2 stanowił element umowy stron) pod kątem niedozwolonych postanowień umownych.

Zgodnie bowiem z art. 385¹ §1 k.c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nieuzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny.

Wskazane postanowienia umowne nie stanowiły głównego świadczenia umowy o zapewnienie możliwości korzystania z pakietu usług multimedialnych umowa internetowa nr (...), nie były indywidualnie uzgadniane z pozwanym będącym konsumentem. Nieuzgodnione indywidualnie są bowiem te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta (art. 385¹ §3 k.c.).

Sąd podziela stanowisko zajęte w orzecznictwie sądowym, że przedsiębiorca może stosować postanowienia wzorca umownego określające zasady odpowiedzialności finansowej konsumenta w przypadku wcześniejszego wypowiedzenia umowy, ale zasady tej odpowiedzialności muszą pozostawać w związku z kosztami i ryzykiem przedsiębiorcy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2007 r. w sprawie III SK 21/06).

Uznanie konkretnej klauzuli umownej za postanowienie niedozwolone wymaga stwierdzenia łącznego wystąpienia obu wymienionych przesłanek, tj. sprzeczności

z dobrymi obyczajami, jak i rażącego naruszenia interesów konsumenta. Przy czym rażące naruszenie interesów konsumenta należy rozumieć jako nieusprawiedliwioną dysproporcję praw i obowiązków na jego niekorzyść w określonym stosunku obligacyjnym. Natomiast działanie wbrew dobrym obyczajom w zakresie kształtowania treści stosunku obligacyjnego oznacza tworzenie przez partnera konsumenta takich klauzul umownych, które godzą w równowagę kontraktową stron stosunku umownego. Obie wskazane w art. 385¹ §1 k.c. formuły prawne służą więc ocenie tego, czy konkretne klauzule umowne przekraczają zakreślone przez ustawodawcę granice rzetelności kontraktowej w zakresie kształtowania praw i obowiązków stron konsumenckiego stosunku obligacyjnego (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2005 r., I CK 832/04, LEX nr 1369424; uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 czerwca 2013 r., VI ACa 1698/12, LEX nr 1369424).

Wskazać należy, że rezultatem zastosowania w umowie lub we wzorcu klauzuli niedozwolonej jest brak mocy wiążącej tego postanowienia, przy zachowaniu skuteczności innych części umowy lub wzorca. W art. 385¹ §1 i 2 k.c. ustawodawca określił bowiem sankcję w postaci częściowej bezskuteczności czynności prawnej.

Przenosząc przytoczone rozważania natury ogólnej na grunt rozpoznawanej sprawy należało uznać, że przewidziany okres wypowiedzenia umowy o świadczenie usług internetowych po okresie trwania umowy zawartej w ramach akcji promocyjnej (o wydłużonym okresie obowiązywania) o długości 3 miesięcy stanowi nieusprawiedliwioną dysproporcję praw i obowiązków na niekorzyść konsumenta w łączącym go z przedsiębiorcą stosunku obligacyjnym, a tym samym przewidziana sankcja za rozwiązanie umowy z naruszeniem tego okresu wypowiedzenia w §16 pkt 6 Regulaminu Korzystania z Pakietu Usług (...) jest oderwane od kosztów

i ryzyka przedsiębiorcy, dla którego zakończenie przesyłania sygnału internetowego nie wymaga żadnych dodatkowych działań i kosztów i może być wykonane natychmiast. Zastrzeżenie umowne tak długiego okresu wypowiedzenia umowy narusza rażąco interesy konsumenta i kształtuje jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, a także z art. 57 ust. 5 ustawy Prawo telekomunikacyjne w nieuprawniony sposób utrudniają abonentowi skorzystanie z prawa do zmiany dostawcy usług świadczącego publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne. Nie może bowiem ująć uwadze, że przedłużony okres obowiązywania umowy z uwagi na skorzystanie

z warunków promocji w stosunku do pozwanego już upłynął, a pozwany okres wypowiedzenia skrócił do jednego miesiąca, co w realiach obecnego rynku usług telekomunikacyjnych, oferowania przez różnych dostawców warunków promocyjnych pozwala na zakończenie przez powoda przesyłania sygnału internetowego, zaś abonentowi umożliwia skorzystanie z prawa do zmiany dostawcy usług świadczącego publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne i skorzystanie z usług innego dostawcy.

Z tych względów Sąd oddalił w całości powództwo jako nieuzasadnione.